

den ærede foregaaende Taler, at derfor er det foreliggende Finanslovsforslag saa ganske uantageligt. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Carstensen) var jo i saa Henseende meget høit oppe, og den første ærede Taler har ogsaa beflaget sig over de meget utilstrækkelige Forsvarsbevillinger. Jeg skal dog ogsaa i denne Henseende give et Par Oplysninger, inden jeg gaar nærmere ind paa denne Sag, og det er disse, at fra 1865 til 1875 blev gjennemsnitlig bevilget 12,723,000 Kr. til Forsvarsvæsenet det ene Aar efter det andet. Paa den sidst vedtagne Finanslov nemlig for 1884—85, blev der bevilget 16,219,000 Kr. Som man ser, er det dog en ganske god Fremgang, selv paa den Finanslov, som man har benævnet, ja, jeg skal ikke bruge Udtrykket, men ærede Medlemmer veed vistnok, hvad jeg sigter til (Afbrydelse). Min ærede Sidemand nævner Navnet, det skal jeg nu ikke komme ind paa. Men det var dog nu en ganske god Fremgang, at man i 1885 bevilgede 16,219,000 Kr. Paa det Forslag, der nu ligger for, altsaa saaledes som det er kommen fra Folkethinget, er bevilget ikke mindre end 18,541,000 Kr. til det nævnte Viemed, det forekommer mig just ikke at være nogen Klatskilling. Deri har jeg ikke medregnet Udgifter, hverken til Fyr, Bager eller Lods-væsenet; skulde jeg tage det med, bliver det jo 1 Million mere, men ganske vist har jeg medtaget Pensionerne; det er jo opløst i Betænkningen under Pensionsvæsenet, at Pensionerne udgjøre 2 Millioner, 1 Million til Officerer og 1 Million til Underofficerer og Invalider. Selvfølgelig har jeg ogsaa medtaget Sessionsudgifterne, Udgifterne til Indkvarteringen, kort sagt, hvad der ligesom maa siges at vedrøre Forsvarsvæsenet. Ministeriet har forlangt 25,430,000 Kr. Det er den Sum, der forlanges i det Forslag, som det ærede kongevalgte Medlem (F. Danneberg-Samsøe) vilde have, at man skulde vedtage ganske uforandret. Nu er jeg ikke uentig med ærede Herrer i, at vi maa sørge for, at den Hær og Flaade, som vi have, bliver ordentlig udrustet med Tøi og Materiel (Hør!) Ja, deri er jeg ganske enig, at hvad de bestaaende Love kræve i saa Henseende, ogsaa maa til, og jeg kan heller ikke tro, at naar man virkelig kan paavise, at det og det er nødvendigt efter de bestaaende Love, at saa det andet Thing skulde negte Bevillingen. Men der kommer et slem „men“, om jeg saa maa sige, og det er det, at vi have en Finanslov angaaende Forsvarsvæsenet ganske udenfor den her foreslaaede. Jeg sigter derved til Fæstningsvæsenet. Det har nemlig været mig klart, og det er blevet mig ikke mindre klart nu, at vilde vi have almin-

delig Børnepligt, saaledes som vi nu have den, ville vi have, at disse Karle og Søfolk skulde ordentlig udrustes, ordentlig beklædes og ordentlig fødes, for ogsaa at tage det med — der kunde i saa Henseende, tror jeg, være lidt at rette; jeg sigter derved til, at Lønningerne nu ere mindre end tidligere, i hvert Tilfælde ere de ikke for høie — ja, ville vi have det, og ved Siden deraf have en stor Fæstning, saa ville vi — derom er jeg ligesaa lidt i Tvivl i dette Dieblit som tidligere — ikke kunne tilfredsstille baade de økonomiske og de aandelige Formaal. Vi kunne ikke baade have den almindelige Børnepligt i den nuværende Form og ved Siden deraf have en stor Fæstning; thi saa kommer man til det Umulige, til disse abnorme Udgifter, der tilsidst tømme Pengesekassen, og efter hvilket man ikke kan fremme de andre nævnte Formaal. Men det, jeg beklager og beklager haardest, er netop det, at vi har et Finansvæsen udenfor Finansloven, et Finansvæsen, om hvilket Krigsministeren udtrykker sig kort og godt saaledes, at han staar selv for det, naturligvis forsaavidt han kan faae sine øvrige Kolleger, og da vel jagtens Conseils-præsidenten med. Under sit Ansvar tager han ganske rolig de Bevillinger, han mener, ere nødvendige, uagtet det ikke er af politiske Grunde at denne Fæstning er negtet af Folkethinget, men af virkelig saglige Grunde, den ene Gang, efter den anden. Nu veed jeg jo nok — jeg har nemlig meget noie efterlæst, hvad den høitærede Krigsminister sagde i det andet Thing — at Ministeren udtalte, at der ikke er 100 Mennesker her i Landet, der have Forstand paa denne Fæstning. Det støder nu ikke mig i mindste Maade; thi jeg erkjender, at jeg ikke har Forstand derpaa, og det er meget muligt, han har Ret i, at der kun er 100 Mennesker, der have Forstand paa, hvorledes denne Fæstning skal være. Men den høitærede Minister maa ikke glemme, at Fæstningen har mere end en militær Side; den har baade en politisk og finansiel Side. Vel er Spørgsmaalet om denne Fæstnings Nødvendighed gjentagne Gange blevet undersøgt af Kommissioner; men det har været kun militære Kommissioner. Spørgsmaalet er ikke blevet undersøgt af en alsidig Kommission af Finansmænd, Politikere og Militære, af Mænd fra alle Kredse, fra alle Dele, om jeg saa maa udtrykke mig, baade fra Vestre og Østre. Af en saadan Kommission er Fæstningsspørgsmaalet ingenstunde blevet undersøgt, og det kan være en af de medvirkende Grunde til, at det Beilagelige er kommet til at indtræde, at hele Folket eller Folkets Repræsentation — for at tale ganske korrekt